

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **MAFRA, a.s.**, IČO: 45313351
se sídlem Karla Engliše 519/11, Praha 5 – Smíchov

proti

žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
se sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7 – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 21. 2. 2019, č. j. UOOU-05185/14-53,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž předsedkyně žalovaného zamítla její rozklad a potvrdila rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2018, č. j. UOOU-05185/14-47, kterým byla žalobkyni uložena

pokuta ve výši 140 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč, a to za spáchání přestupku podle § 45a odst. 1 a 3 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění účinném do 31. 12. 2014, kterého se dopustila tím, že v deníku MF DNES a prostřednictvím zpravodajského portálu iDNES.cz zveřejnila informace pocházející z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu RNDr. Petra Nečase a Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové, dále i jen „Jana Nagyová“), čímž porušila povinnost tzv. zákazu zveřejnění stanovenou v § 8c zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

2. Žalobkyně zveřejnila v deníku MF DNES a prostřednictvím zpravodajského portálu iDNES.cz dne 16. 5. 2014 článek s názvem „Šéf ČEZ tlačil do vedení policie svého muže, odhalily odposlechy“, dne 20. 5. 2014 článek „Nagyová spouští akci Darwin“, dne 21. 5. 2014 článek „Už mám maskovací šátek, paní ředitelko, hlásila Nagyové sekretářka“, dne 22. 5. 2014 článek „Informace ze spisu: Jak Nagyová řídila premiéra Nečase“ a „Prostě to tak uděláš! Nagyová řídila Nečase“, dne 21. 5. 2014 článek „Maskovací šátek a děsné zdi, Sledovačky dělali pro Nagyovou její kolegové“, dne 22. 5. 2014 článek „MF DNES: Když na Nečase nezabraly argumenty, vytáhla Nagyová osobní život“, a dne 22. 5. 2014 článek s názvem „Nagyová nadává, Nagyová vyčítá, Nagyová křičí, zapsali policisté“. V těchto článcích zveřejnila přepisy odposlechů obsahující čas uskutečnění hovorů, jejich aktéry, jejich obsah a případně komentáře a vysvětlivky užívaných přezdívek. Za zveřejnění těchto článků žalovaný žalobkyni uznal vinnou již rozhodnutím ze dne 30. 7. 2014, čj. UOOU-05185/14-13 (dále jen „prvotní rozhodnutí“), jež následně potvrdil předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 26. 9. 2014, čj. UOOU-05185/14-20. Žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 9. 8. 2017, č. j. 5 A 200/2014-49, avšak Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 5. 2018, č. j. 2 As 304/2017-42 (dále jen „zrušující rozsudek“), k podané kasační stížnosti žalobkyně rozsudek městského soudu a rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

I.A Zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu

3. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku nejdříve neseznal důvodnou námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Vzhledem k tomu, že zákaz zveřejnění daný v § 8c trestního řádu lze prolomit, převažuje-li veřejný zájem nad zájmem na ochranu soukromí dotčených osob [§ 8d odst. 1 trestního řádu], zabýval se dále Nejvyšší správní soud testem proporcionality mezi těmito dvěma zájmy. Na základě judikatury Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva správním orgánům a městskému soudu vytkl, že nedostatečně konkrétně provedly test proporcionality ve vztahu ke všem dotčeným osobám a ke všem zveřejněným informacím. Následně Nejvyšší správní soud provedl test proporcionality ve vztahu k jednotlivým článkům. K článku z 16. 5. 2014 uvedl, že je sporné dotčení článkem dotčené osoby na jejím soukromí. K článku z 20. 5. 2014 uvedl, že bylo možné zveřejnit informace týkající se hovoru mezi Janou Nagyovou a „zpravodajci“, avšak měl převážet zájem na ochraně soukromí těch osob, na něž se sledování vztahovalo (R. N., J. P., A. H.). V článcích ze dne 21. 5. 2014 převážil zájem na zveřejnění jen ve vztahu ke komunikaci mezi Janou Nagyovou s L. P., ale nikoliv již v komunikaci mezi Janou Nagyovou a její asistentkou. V článcích nazvaných „Informace ze spisu: Jak Nagyová řídila premiéra Nečase“ a „Prostě to tak uděláš! Nagyová řídila Nečase“ seznal kasační soud převažující zájem na zveřejnění odposlechů, naopak v článku „MF DNES: Když na Nečase nezabraly argumenty, vytáhla Nagyová osobní život“ již měl převážet

zájem na ochraně soukromí Jany Nagyové a Petra Nečase, proto žalobkyně neměla tento článek zveřejnit. Posledně v článku „Nagyová nadává, Nagyová vyčítá, Nagyová křičí, zapsali policisté“ byl rovněž zveřejněn rozhovor soukromého obsahu, avšak bylo z něj patrné, že Jana Nagyová má zřejmý vliv na politická rozhodnutí Petra Nečase. Nejvyšší správní soud uzavřel, že „celkově lze shrnout, že nelze upřít převahu veřejného zájmu na zveřejnění informací tam, kde tyto informace seznamují veřejnost s tím, že předseda vlády byl při svém mocenském rozhodování relevantně ovlivňován osobou, již takové jednání formálně vzato nepříslušelo, a že tato osoba komunikovala s pracovníky zpravodajských služeb ve věcech svého soukromého zájmu týkajícího se premiéra. Úplné zveřejnění odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu tak bylo problematické a bylo namístě rozsah informací omezit, ale pokud se tak nestalo, bylo na žalovaném a jeho předsedovi, aby tyto informace roztrídili a zodpovědně se zabývali tím, v jakém rozsahu bylo zveřejnění těchto informací přípustné ve smyslu § 8d trestního řádu.“ Nejvyšší správní soud dále uvedl, že zveřejněním je každé uvedení informace na veřejnost. Opakovanost zveřejnění tak nemá vliv na výrok o vině, ale může mít vliv při úvaze o výši pokuty. Žalobkyně přitom zveřejnila přepis odposlechů ve větším rozsahu než v předchozích článcích jiných médiích. Správní delikt dle § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů rovněž není vázán na návrh dotčené osoby ani na vyšší míru jejího dotčení, proto reakce dotčených osob může mít vliv pouze na výši pokuty. Nejvyšší správní soud uzavřel, že výše pokuty byla odůvodněna řádně, avšak vzhledem k tomu, že rozsah protiprávního jednání žalobkyně byl menší, než za co ji správní orgány uznaly vinnou, je nutné, aby v dalším řízení provedly správní orgány novou úvahu o výši pokuty.

I.B Navazující rozhodnutí žalovaného

4. Žalovaný v navazujícím řízení po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyšším správním soudem vydal již zmíněné rozhodnutí ze dne 14. 11. 2018, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání posuzovaného přestupku. Oproti prvotnímu rozhodnutí ji již neuznal vinnou ze zveřejnění článku z 16. 5. 2014 a článků s názvem „Informace ze spisu: Jak Nagyová řídila premiéra Nečase“ a „Prostě to tak uděláš! Nagyová řídila Nečase“. Zároveň vypustil i další části článků, ve kterých nově nespatořoval porušení zájmu na ochraně soukromí dotčených osob, proto je nezařadil do výroku o vině. Konkrétně oproti předchozímu rozhodnutí, jímž uznal žalobkyni vinnou, omezil výrok o články ze dne 20. 4. 2014, ze dne 21. 4. 2014 a článek s názvem „Nagyová nadává, Nagyová vyčítá, Nagyová křičí, zapsali policisté“. Žalovaný tak uznal žalobkyni vinnou za zveřejnění celkem 5 článků oproti původních 8. Jedná se o následující články (pozn. části, jež žalovaný oproti předchozímu rozhodnutí vypustil, jsou nahrazeny „--“):

a) článek s názvem „Nagyová spouští akci Darwin“ ze dne 20. května 2014:

Pátek 26. října 2012

R. N. podle zachycených telefonních hovorů nemá příliš v lásce. V odposleších ji častuje vulgárními přezdívkami.

Nesrovnalosti ve sledování chce Nagyová podle spisu vyloučit i tím, že sežene fotografii R. N. Píše proto zprávu asistentce premiéra, kterou žádá o „zajištění fotografie Kiki z minulého roku z obědu v Lánech“. Asistentka potvrzuje splnění požadavku. Jako Kiki policisté identifikují premiérovu manželku R. N.

Nagyová: Jinak tamto, ta fotka, jak jsme se na ni dívali...

P.: No no no.

Nagyová: Hm, tak jako není přesvědčenej, na 50 procent. Padesát na padesát.

Neděle 10. března 2013

Podle policejních záznamů se Nagyová snažila „dostat“ P. s Negrovou na to, že jsou intimní a zneužívají služební vůz.

Premiérova pravá ruka se o tom často baví s šéfem Úřadu vlády P.: „To je teď jako slabina, na které ho uděláme,“ říká P. Nagyové. Ta mu odpovídá, že „ano...”

Čtvrtek 14. března 2013

Špiclované označují za „žrádlo pro psy“, K. pak má přezdívku „Ten s umělým psem“.

Nagyová: Nemáte náhodou pro mne žrádlo pro psy?

K.: Paní ředitelko, zatím ne. Pracujeme na tom. Vidím to na příští týden.

Nagyová: Pejsci to ještě vydrží?

K.: Hlavně když se budou venčit.

Pátek 15. března 2013

Nagyová píše K. textovou zprávu, z níž podle policie vyplývá, že potřebuje vědět, zda P. s H. jezdí spolu autem a kam.

Nagyová: Heleďte se, já jsem vám chtěla doplnit jenom informaci, jak se bavíme o tom žrádle.

K.: Jo, vím. Jasně. (smích)

Nagyová: Tam jsou, tak tam je právě suchý a masový. Není dobře, když ta suchý s tím masovým se dají dohromady a jedou v jednom voze. I to je důležitý vědět.

K.: Hm, jo.

K. pak žádá Nagyovou o „nějaký obrazový materiál“.

Sobota 16. března 2013

Nagyová zasílá zprávu P., ve které ho žádá o zajištění fotografie H. A pak zajištění fotografií „žrádla“ řeší i po telefonu.

Nagyová: On mi říkal, ještě potřebuju nějaký obrázky toho žrádla.

P.: Hm hm.

Nagyová: Tak to nevím jak, jak se to sežene bez toho, aniž bychom to nějak provařili.

P.: To musíme.

P. podle odposlechu dále říká, že „až tohle doběhne, tak ji (H.) vylikvidují“.

Vzápětí posílá asistentka Nagyové SMS s adresou bydliště H. a P. s adresou místa, kde P. parkuje služební vůz. Nagyová zprávy přeposílá K.

Čtvrtek 21. března 2013

K.: Dobrý den, paní ředitelko, máme to připravený. (...) Vod pondělka. Nagyová: Dobře.

K.: Jo? Protože Jsou tam nějaký technický věci, chceme to dobře připravit. Ale potřeboval bych, prosím, nějaký len itinerář. (...) Čím to bude detailněji, tak to bude rychleji.

Nagyová souhlasí a její asistentka průběžně zasílá K. informace o programu P. A poté Nagyová probírá s P. první výsledky sledování.

Nagyová: Sedíš na zadečku?

P.: No nesedím, stojím.

Nagyová: Nesedíš. Takže je tam u parkoviště. Jednu noc to tam bylo zaparkovaný. (...) Včera tam odjel, jel nakoupil.

P. Nekecej.

Nagyová: A dneska s ní odjel tím svým citroenem, nebo co to má, na výlet.

Čtvrtek 28. března 2013

Ve 20.05 Nagyová telefonuje s Nečasem. Informuje ho, že P. s H. odjeli na výlet.

Pátek 5. dubna 2013

Nagyová probírá s P. výsledky sledování, které podle policie doslala od zpravodajců. Dokládají vztah P. s H.

Následně si Nagyová a P. pozvali P. s H. do kanceláře na kobereček. Ukázali jim nasbírané „kompro“. Odvahu je vyhodit ale nenašli. Báli se, že by se jim pomstili.

b) článek s názvem „Už mám maskovací šátek, paní ředitelko, hlásila Nagyové sekretářka“ ze dne 21. května 2014:

V úterý 5. března 2013 se Nagyová svěří P. a sekretářkám, že P. vozí H. do práce. Prý je viděl PP (pan premiér).

Nagyová: „Dávejte mi průběžně vědět, co se děje na vaší cestě.“

Asistentka: „Ano, už mám maskovací šátek od Marie.“

Asistentka se pak ozývá Nagyové večer od domu H.: „Paní ředitelko, končím prosím. V Tuchoměřicích je tma jak v pr. Policajta dělat nemůžu,“ napsala. Domluvily se proto, že pokračovat budou ráno. „Dobré ráno, v 5.40 jsme byli na značkách v Tucho. Nikdo nevyjel,“ končí akci asistentka.

P. poslal P. anonymní SMS o vztahu H. s dalším mužem.

--

c) článek s názvem „Maskovací šátek a děsné zdi. Sledovačky dělali pro Nagyovou její kolegové“ ze dne 21. května 2014:

V úterý 5. března 2013 se Nagyová svěří P. a sekretářkám, že P. vozí H. do práce. Prý je viděl PP (pan premiér).

Nagyová: „Dávejte mi průběžně vědět, co se děje na vaší cestě.“ Asistentka: „Ano, už mám maskovací šátek od Marie.“

Asistentka se pak ozývá Nagyové večer od domu H.: „Paní ředitelko, končím prosím. V Tuchoměřicích je tma jak v pr. Policajta dělat nemůžu,“ napsala. Domluvily se proto, že pokračovat budou ráno. „Dobré ráno, v 5.40 jsme byli na značkách v Tucho. Nikdo nevyjel,“ končí akci asistentka.

P. poslal P. anonymní SMS o vztahu H. s dalším mužem.

d) článek s názvem „MF DNES: Když na Nečase nezabraly argumenty, vytáhla Nagyová osobní život“ ze dne 22. května 2014:

Chování premiéra ji proto rozlítlo.

„Janulko, hádat se kvůli práci je to poslední, co potřebujeme...“

... snažil se Nečas v SMS zprávě uklidnit situaci. Neúspěšně. „Tohle chování není poprvé. Vezmu si volno, musíme si rozmyslet, co a jak,“ reagovala Nagyová.

Tyto esemesky i následné hovory ukazují, že Nečas byl zahnán do kouta.

... omlouval se. Marně.

e) článek s názvem „Nagyová nadává, Nagyová vyčítá, Nagyová křičí, zapsali policisté“ ze dne 22. května 2014:

3. února 2013

21:39

Nagyová se rozčiluje, že jestli má někoho jiného, slušného, kdo je mu zavázaný a nebude dělat prasárny, tak sem s ním.

Nagyová říká, že si našel argumenty a že jí to měl říct hned. Nagyová se rozčiluje, že měli nějaký společný názor a on to pak změní.“

23:31

Nečas: „Janulko, lásco, není to tak. Jen jsem vyjádřil jiný názor na Páleníka. Ty jsi na mě ale začala hned křičet. A řekla jsi větu: Okamžitě mi řekni, s kým jsi mluvil. A to se mě dotklo.“

23:37

Nagyová: „Okamžitě jsem li neřekla, ale to je už jedno. Tohle chování není poprvé. Vezmu si tento a příští týden volno, musíme si rozmyslet, co a jak. Já chyby dělat nechci, nemám na to čas. Spoustu jsem ho utratila s tebou. Myslela jsem, že už jsi opustil tu maloměstskou pózu pantáty, ale zřejmě mi chceš v krizi, aspoň mně, dokazovat, kým jsi. To nemusíš, já ti pomáhala se tam dostat a udržet.“

23:43

Nagyová hovoří s Nečasem, pokračuje hovor po předchozí hádce. Nagyová nadává Nečasovi za jeho chování vůči ní. Nagyová vyčítá, že pro něj udělala vše, že nebýt jí, tak už tam dávno není. Nečas se snaží usmířit. Nagyová křičí a nadává. Nečas dále říká, že měl pouze jiný názor na Páleníka a Nagyová na něj kvůli tomu hned začala křičet. Dále se hádají.

4. února 00:04

Nečas říká, že si nechtěl připouštět pracovní problémy. Ptá se, proč ho Nagyová žene do prohrané bitvy a motá do toho záležitosti soukromého života, že už nejde do dalších válek, sebevražděných, zničujících.

Nagyová dále nadává Nečasovi, že se s ní neradí a mění rozhodnutí,“ zaznamenaly rozhovor policejní odposlechy.

5. Žalovaný v novém rozhodnutí uvedl, že zákaz zveřejnění dle § 8c trestního řádu je nutné vykládat jako zákaz jakéhokoli zveřejnění, nikoliv pouze uvedení na veřejnost. Odposlechy ve formě, kterou zvolila žalobkyně, nebyly předtím zveřejněny jinými třetími osobami.
6. Dle žalovaného článek uvedený pod písm. a) obsahuje přepis těch částí článku, které se dotýkají nejenom Jany Nagyové, ale také R. N., J. P. a A. H. Vůči těmto osobám je článek místy znevažující, hrubě urážlivý a narušuje jejich soukromí. Doslovný přepis nebyl nezbytný k objektivnímu informování veřejnosti o nekalých praktikách užívaných Janou Nagyovou a pracovníky zpravodajské služby, proto žalovaný dovodil převahu zájmu na ochranu soukromí nad zájmem na zveřejnění.
7. Obdobně i v článku b) a c) je dotčenou osobou nejenom Jana Nagyová, ale i její asistentka a sledované osoby, u kterých převažuje zájem na ochraně jejich soukromí (zejména informace naznačující mimopracovní vazby mezi J. H. a A. H.). Části článku obsahující komunikaci mezi Janou Nagyovou a L. P. z výroku rozhodnutí vypustil a nepřikládal tak její zveřejnění za vinu žalobkyni.

8. Podle žalovaného zveřejněním článku d) došlo ke zveřejnění SMS zpráv mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem, které jsou vysoce soukromé. K informování veřejnosti o vlivu Jany Nagyové na politická rozhodnutí Petra Nečase nebylo nutné zveřejnit dané SMS zprávy v takovém rozsahu, ke kterému přistoupila žalobkyně.
9. U článku e) žalovaný neshledal převažující zájem veřejnosti na zveřejnění soukromé komunikace mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem. Část článku, která se nejvýznamněji týkala dokreslení vlivu Jany Nagyové na politická rozhodnutí Petra Nečase, není součástí výroku o vině žalobkyně, jelikož ohledně dané části bylo možné zájem veřejnosti na zpřístupnění dané informace spatřovat.
10. Podle žalovaného byla závažnost spáchaného přestupku velmi vysoká u sledovaných osob, jež se nepodílely na žádné z činností, které byly předmětem vyšetřování ze strany orgánů činných v trestním řízení. Závažnost přestupku zvýšila i skutečnost, že jednáním žalobkyně došlo ke zpřístupnění osobních údajů neomezenému počtu osob, a následek již nelze žádným způsobem napravit. To, že žalobkyně je profesionálem v oboru, dle žalovaného zvyšovalo škodlivost přestupku. Závažnost přestupku naopak snížila skutečnost, že věc byla mediálně sledovaná kauza, jež byla středem zájmu veřejnosti, a rovněž skutečnost, že žalobkyně nezveřejnila jméno a příjmení sekretářky Jany Nagyové, avšak k zásahu do jejího soukromého života došlo, jelikož byla identifikovatelná pouze pro část veřejnosti. Zveřejnění údajů prostřednictvím tisku neposoudil ani jako okolnost zvyšující závažnost ani snižující. S ohledem na formulaci kvalifikované skutkové podstaty se jedná o způsob obvyklý. Dobu, po kterou byly údaje zveřejněny, a počet dotčených osob rovněž nezvyšovaly ani nesnižovaly závažnost přestupku. Žalovaný snížil původně uloženou pokutu z 240 000 Kč na 140 000 Kč, jelikož zúžil rozsah výroku oproti prvotnímu rozhodnutí. Zdůraznil však, že výši sankce nelze odvozovat pouze proporcionálně od počtu článků, jelikož do významného zásahu do soukromí dotčených osob může dojít i jen zveřejněním pár vět.

I.C Rozhodnutí předsedkyně žalovaného

11. Předsdkyně žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí souhlasila s posouzením žalovaného ohledně článku a). Podle předsdkyně žalovaný zkoumal obsah a serióznost zveřejněné informace (krok vhodnosti testu proporcionality), tedy, zda byla zveřejněna seriózním způsobem, nebo naopak, zda se snažila vyvolat spíše senzaci či popsat osobu ryze negativním způsobem, jelikož uvedl, že doslovný přepis odposlechů (komunikací) se všemi detaily použila žalobkyně pro dokreslení svého barvitého titulku. Konstatovala, že žalovaný zkoumal i míru potřeby zásahu do práva dotčených osob, když uvedl, že doslovný přepis komunikací nebyl nezbytný k objektivnímu informování veřejnosti. Podle předsdkyně žalovaného doslovný přepis komunikací zveřejněný žalobkyní na internetu představuje vážný zásah do důstojnosti nejenom R. N., ale i jejich v té době nezletilých dětí. Zveřejněním mohl být narušen jejich vztah k otci.
12. Ohledně článku b) a c) postupoval žalovaný podle jeho předsdkyně zcela v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu uvedeným ve zrušujícím rozsudku. Odůvodnění žalovaného pak jeho předsdkyně seznala dostatečným, jelikož žalovaný přiměřeně reflektoval postavení dotčených osob, tak i obsah zveřejněných informací.
13. V posouzení článku d) předsdkyně souhlasila s žalovaným, že postupoval zcela v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu, který uvedl, že daný článek sice dokumentuje vliv

Jany Nagyové na Petra Nečase, avšak komunikace je soukromého obsahu, tudíž převáží zájem na ochraně soukromí.

14. Obdobně je podle předsedkyně žalovaného v souladu s názorem kasačního soudu formulován i výrok týkající se článku e). V souladu s jeho názorem byla z výroku vypuštěna komunikace mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem, týkající se obsazení vedení Nejvyššího kontrolního úřadu, ze kterého bylo zřejmé ovlivňování Jany Nagyové Petra Nečase. Žalovaný však ponechal ve výroku rozhodnutí informaci o SMS zprávě a přepisu hovoru o názoru na Ondřeje Páleníka, neboť tato komunikace byla charakterem primárně soukromá, ačkoliv se týkala veřejně činné osoby. Ze zveřejněných informací je totiž patrný jen odlišný názor na osobu Ondřeje Páleníka. Nebyl tak dán převažující zájem na zveřejnění konkrétních detailů sporů a hádek mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem.
15. K námitce, dle které informace zveřejněné žalobkyní již byly v době zveřejnění známe, předsedkyně odkázala na zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu, který se danou námitku zabýval a neseznal ji důvodnou. Obdobně se kasační soud zabýval i námitkou, dle které se dotčené osoby nedomáhaly ochrany soukromí v občanskoprávním řízení.
16. K namítanému rozsudku městského soudu ze dne 2. 11. 2017, č. j. 5 A 138/2014-38, předsedkyně žalovaného uvedla, že se týkal jiné věci. Každý případ je nutno posuzovat individuálně v kontextu skutečností relevantních pro posouzení soudem projednávaného skutku.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a ústní jednání

17. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že informace získané z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu byly zveřejněny v souladu s ustanovením § 8d trestního řádu, neboť jejich zveřejnění odůvodňuje veřejný zájem, který v konkrétním případě převažuje nad právem na ochranu soukromí dotčených osob. Podle žalobkyně žalovaný neprovedl řádně test proporcionality v rámci tří kritérií vyplývajících z judikatury Ústavního soudu (test vhodnosti, test potřebnosti a test proporcionality v užším smyslu). Žalovaný provedl test proporcionality zcela povrchně, aniž by zejména u článku a), b) a c) výroku bylo zřejmé, jak ke svým závěrům dospěl. Žalobkyně v žalobě připomněla judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a z ní vyplývající závěry.
18. Žalobkyně nezveřejnila jméno ani příjmení sekretářky Jany Nagyové, ani žádné jiné soukromé informace. Žalovaný rovněž nezohlednil, že v pracovní době za peníze daňových poplatníků maskovaná sledovala své kolegy, což je informace, jejíž zveřejnění je ve veřejném zájmu. V případě článku a) je dle žalobkyně dán důvod zveřejnění, jelikož v něm bylo popsáno zneužívání zpravodajských služeb. Informace, že byla R. N. sledována, byla rovněž zveřejněna již dříve.
19. K článku d) žalobkyně namítá, že není pravdou, že došlo ke zveřejnění části SMS zpráv mezi Petrem Nečasem a Janou Nagyovou, jejichž charakter byl vysoce soukromý. Části SMS zpráv byly vytrženy z kontextu. Je zjevné, že se komunikace netýkala soukromé záležitosti, ale uplatnění vlivu Jany Nagyové na Petra Nečase.
20. K článku e) žalobkyně obdobně namítá, že se konverzace mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem netýkala soukromé záležitosti, ale uplatnění jejího vlivu na osobu premiéra při obsazení vysoké státní funkce. Zveřejnění dané konverzace plnilo funkci „hlídacího psa“, jež tisk má. Zveřejnění nesloužilo pouze k uspokojení zvědavosti čtenářů. Evropský soud pro lidská práva uznává právo novinářů v přiměřeném rozsahu rozhodnout, do jaké míry

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

je nezbytné zveřejňovat detaily, aby byla zajištěna důvěryhodnost jejich zpravodajství. Je tím chráněno právo novinářů zveřejňovat informace o otázkách obecného zájmu za předpokladu, že jednají v dobré víře a na přesném faktickém základě. Tyto podmínky byly splněny.

21. Podle rozsudku městského soudu sp. zn. 5 A 138/2014 je pro posouzení zásahu do soukromí relevantní i skutečnost, zda příslušná informace byla v době jejího zveřejnění veřejnosti známa. Jedná-li se o informaci o intimním vztahu J. P. a A. H., jakož i informaci o označení „žrádlo pro psy“, tyto informace byly již opakovaně dříve zveřejněny. Žalovaný v testu proporcionality nepřihlédl k tomu, že jejich soukromý charakter byl oslaben. Obecný závěr uvedený v daném rozsudku městského soudu sp. zn. 5 A 138/2014 je aplikovatelný i na nyní posuzovanou věc.
22. Dovolává-li se předsedkyně ochrany nezletilých dětí R. N., není zřejmé na základě, jakých skutečností dospěl k závěru, že by rodinné poměry R. N. a jejich dětí měly být narušeny. K jejich rodinným poměrům se vyjadřovala média již dříve. Již v lednu 2013 R. N. společně s Petrem Nečasem oznámili, že spolu již několik měsíců žijí odloučeně, v červnu 2013 Petr Nečas oznámil, že podal žádost o rozvod, v srpnu stejného roku bylo manželství rozvedeno a v září 2013 se Petr Nečas oženil s Janou Nagyovou. Lze tak těžko dovozovat, jaký vztah měly články vydané v květnu 2014 na vztah nezletilých dětí s Petrem Nečasem.
23. Žalovaný nezohlednil, že přestože od zveřejnění článků uplynulo zhruba 5 let, žádná z dotčených osob se na žalobkyni neobrátila s jakoukoliv žádostí směřující k ochraně jejich práva na soukromí. Znamost zveřejněných informací a tuto absenci obrany dotčených osob žalovaný nezohlednil ani při ukládání výše pokuty.
24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl vázán zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Zveřejněné články žalobkyni působily dojem snahy vyvolání senzace, skutečnosti v nich uvedené byly velmi důvěrné, které se nijak netýkaly politických záležitostí ani bezprostředně nesouvisely s trestnou činností. K informování společnosti nebylo nutné zveřejnit doslovný přepis komunikací.
25. Citová vazba dětí na otce není závislá na sdílení společné domácnosti. Žalovaný objektivně posuzoval způsoblost narušit prostřednictvím zveřejňovaných informací vztah nezletilých k otci, jakož i poznamenat jejich budoucí citový vývoj, a to vzhledem k jejich obsahu a formě zveřejnění. Byly-li některé informace o soukromí manželů R. N. a Petra Nečase známé veřejnosti před zveřejněním článků, nejednalo se o doslovný přepis odposlechů včetně citace hanlivého označení R. N.
26. Každé opakované zveřejnění určité informace rozšíří okruh příjemců a má odlišný dosah, čímž může dojít k dalšímu poškození dotčených osob. K této otázce rovněž žalovaný zohlednil názor Nejvyššího správního soudu. Test proporcionality byl proveden řádně.
27. Žalovaný k námitkám týkajícím se jednotlivých článků ve skrze odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a uvedl, že postupoval v souladu s názorem kasačního soudu vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku.
28. Na ústním jednání dne 27. 2. 2023 žalobkyně k obsahu žaloby dále rozvedla, že zákaz podle § 8c trestního řádu se vztahuje na informace jako celek, nikoliv na formu zveřejnění informace. Žalobkyně má za to, že její forma zveřejnění nemění nic na informaci, kterou zveřejnila. Jiná média rovněž zveřejnila označení dotčených osob jako „žrádlo pro psy“ nebo „venčení psů“. Žalovaný nevysvětlil, v čem je úplný přepis rozhovorů snahou o

bulvárnost. Žalobkyně byla přitom vedena snahou o největší autenticitu. Žalobkyně byla jediným médiem, jež bylo za zveřejnění informací postiženo, v čemž spatřuje diskriminační postup. Dále na ústním jednání zopakovala, že zveřejnila pouze takové informace, které byly relevantní z hlediska veřejného zájmu. Žalobkyně rovněž namítala, že správní orgány na věc aplikovaly právní předpis, jež na věc nedopadá. Za zásah do soukromí osob, které nebyly odposlouchávány, mohl žalovaný uznat žalobkyni vinnou jen podle § 45 zákona o ochraně osobních údajů, nikoliv § 45a stejného zákona. Ustanovení § 8c trestního řádu je totiž určeno k ochraně pouze komunikujících osob. Podle žalobkyně byla rovněž uložena pokuta vysoká, což může vést k tzv. chilling efektu (odrazujícím efektu) ohledně svobody projevu. Žalovaný hodnotil intenzitu zásahu do soukromí dotčených osob jako velmi vysokou, aniž by k této intenzitě prováděl jakékoliv dokazování.

29. Žalovaný na ústním jednání uvedl, že se zcela řídil názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku. Snížil uloženou pokutu z 250 000 Kč na 140 000 Kč, přičemž pokuta mohla být až ve výši 5 000 000 Kč, což by v posuzované věci bylo nepřiměřené. Žalobkyní publikované přímé přepisy byly vysoce dehonestální. Neměly-li by přepisy tuto dehonestální podobu, nemohl by proti jejich zveřejnění žalovaný protestovat, jelikož by převážil veřejný zájem. Tím se i tato věc liší od zveřejnění ostatními médii. Tato uvedla, v čem veřejně činné osoby pochybily, aniž by zveřejnila výroky dotýkající se cti dotčených osob. Žalovaný připomenul, že již Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zveřejnění znamená jakékoliv uvedení informace na veřejnost a není podstatné, zda již obdobná informace byla zveřejněna. Řízení o přestupku bylo zahájeno z moci úřední, nezáleží tak na tom, zda se cítily poškozené samy dotčené osoby. Podle žalovaného se § 8c trestního řádu týká jakýchkoliv informací a není podstatné, zda se jedná o osobu obžalovanou, obviněnou či třetí osobu.
30. Městský soud provedl jako důkaz v žalobě doložené články, kterými žalobkyně chtěla prokázat, že ukončení manželství mezi R. a Petrem Nečasovými bylo předmětem zájmu médií i před zveřejněním výše uvedených článků. Soud z článků zjistil, že jejich podstatný obsah tvořila tisková zpráva oficiálně podaná manželi Nečasovými do médií s tím, že veřejnost shodně informovali o odluce a žádali o ponechání soukromí k vyřešení složité osobní situace. Taktéž v nich bylo stroze oznámeno, že se manželé Nečasovi rozvedli a následně se Petr Nečas oženil s Janou Nagyovou. Soud neprovedl důkaz navrhaným správním spisem, jelikož tím se dokazování neprovádí. Soud rovněž neprovedl důkaz výpisem z obchodního rejstříku o žalobkyni, jelikož tímto chtěla prokázat svou aktivní procesní legitimaci, o které není pochyb.

III. Posouzení žaloby

31. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování předsedkyně žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
32. Podle § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů *právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem*. Podle odst. 3 stejného ustanovení platí, že za správní

delikt podle odstavce 1 spáchaný tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem se uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

33. Jiným právním předpisem ve smyslu zmíněného § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů je § 8c trestního řádu, podle kterého *nikdo nesmí bez souhlasu osoby, které se takové informace týkají, zveřejnit informace o nařízení či provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 nebo informace z něj získané, údaje o telekomunikačním provozu zjištěné na základě příkazu podle § 88a, nebo informace získané sledováním osob a věcí podle § 158d odst. 2 a 3, umožňují-li zjištění totožnosti této osoby a nebyly-li použity jako důkaz v řízení před soudem.* Výjimku z daného zákazu stanoví § 8d odst. 1 trestního řádu, dle kterého *informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c, lze v nezbytném rozsahu zveřejnit pro účely pátrání po osobách, pro dosažení účelu trestního řízení, nebo umožňuje-li to tento zákon.* Uvedené informace lze také zveřejnit, *odůvodňuje-li to veřejný zájem, pokud převažuje nad právem na ochranu soukromí dotčené osoby; přitom je třeba zvlášť dbát na ochranu zájmů osoby mladší 18 let.*
34. Žalobkyně ve lhůtě k podání žaloby nevznesla námitku nesprávně užitého právního předpisu, tudíž by byla za normálních okolností opožděná (§ 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s.). Podle judikatury správních soudů (viz zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87, č. 1926/2009 Sb. NSS) však soud ve správním soudnictví vždy zkoumá, zda právní předpis, jež byl užit, na věc skutečně dopadá. Městský soud souhlasí s názorem žalovaného vyjádřeným na ústním jednání, že z textace § 8c trestního řádu plyne, že zakazuje zveřejnění jakékoliv informace získané z odposlechu, nikoliv jen informace o komunikujících osobách, jak žalobkyně na ústním jednání namítala. Dle městského soudu nelze dospět k jinému výkladu § 8c trestního řádu. Užití § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů tak bylo správné.
35. Na ústním jednání žalobkyně rovněž namítla (shodně i sedmý odstavec na druhé straně závěrečného návrhu žalobkyně předaný soudu na ústním jednání a založený na č. 1. 45 soudního spisu), že žalovaný hodnotil intenzitu zásahu jako velmi vysokou, aniž by k tomuto posouzení provedl jakékoliv dokazování. Jedná se o novou žalobní námitku, kterou žalobkyně neuplatnila v podané žalobě ani ve lhůtě dané k rozšíření žalobních bodů. K výši pokuty žalobkyně pouze vznesla námitky rekapitulované v bodě 23 tohoto rozsudku a vypořádané v bodech 45 a 46. Tyto však nejsou ani zárodkem žalobního bodu, že žalovaný neprovedl dokazování k intenzitě zásahu, a nejedná se ani o otázku, kterou by měl správní soud přezkoumávat z úřední povinnosti jako v případě předchozího odstavce. Tuto námitku tak soud nemohl posoudit, jelikož byla uplatněna opožděně.
36. Městský soud se dále zabýval otázkou převahy v posuzované věci protichůdných zájmů. Při zvažování, zda převažuje veřejný zájem na zveřejnění informací nad právem na ochranu soukromí dotčených osob, je nutné posoudit proporcionalitu mezi právem na informace a právem na ochranu soukromí v daném případě zvlášť; vážit konkrétní okolnosti případu, zejména ve vztahu k ochraně osobnostních práv jednotlivce, na jejichž zveřejnění veřejný zájem dán není; a provést test proporcionality konkrétně ve vztahu ke všem dotčeným osobám a ke všem zveřejněným informacím (více viz body 32 až 38 zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu a tam citovaná judikatura Evropského soudu pro lidská práva).
37. Městský soud však nejprve připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, je

právním názorem vysloveným kasačním soudem ve zrušujícím rozsudku vázán krajský soud i Nejvyšší správní soud i při přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu (obdobně viz i usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS). V řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu se u těch otázek, které byly správními soudy již pravomocně zodpovězeny při zrušení původního rozhodnutí, přezkoumává pouze to, zda správní orgán postupoval v souladu se závazným právním názorem správního soudu; ohledně takto vyřešených otázek totiž již „*není prostor pro polemiku*“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 1 As 312/2020-39, nebo ze dne 1. 9. 2010, č. j. 3 As 9/2010-65).

38. V posuzované věci žalobkyně učinila spornou zejména otázku, zda správní orgány provedly test proporcionality dostatečně konkrétně ve vztahu k jednotlivým článkům a jednotlivým dotčeným osobám a rovněž, zda dospěly ke správným závěrům. Těmito otázkami by se městský soud mohl zabývat tehdy, nevyjádřil-li by se k nim již Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku. Učinil-li tak, může městský soud nyní pouze přezkoumat, zda správní orgány postupovaly v souladu s jeho závazným právním názorem. Jak již bylo uvedeno výše v části I.A tohoto rozsudku, Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku nejenom stanovil obecná východiska a teze, ze kterých měly správní orgány a městský soud vycházet, ale rovněž sám učinil závěry týkající se toho, jaký zájem převažuje u jednotlivých článků. Správní orgán byl vázáný názorem Nejvyššího správního soudu, od kterého se nemohl odchýlit a městský soud je nyní oprávněn pouze přezkoumat, zda se správní orgány od daného názoru skutečně neodchýlily.
39. Nejvyšší správní soud k článku a) uvedl, že bylo možné zveřejnit informace týkající se hovoru mezi Janou Nagyovou a „zpravodajci“, avšak měl převážet zájem na ochraně soukromí těch osob, na něž se sledování vztahovalo (R. N., J. P., A. H.). Žalovaný z výroku vyloučil tu část článku, ve které byl zachycen hovor mezi Janou Nagyovou a Janem Pohůnkem (jedním ze „zpravodajců“) a žalobkyni přikládal za vinu ty části, ve kterých uvedla hanlivé označení sledovaných osob („Kiki“, „žrádlo pro psy“, „Tam jsou, tak tam je právě suchý a masový.“) nebo jsou přímo jmenováni či je jmenován jejich vztah („Podle policejních záznamů se Nagyová snažila „dostat“ P. s N. na to, že jsou intimní a zneužívají služební vůz.“, „A dneska s ní odjel tím svým citroenem, nebo co to má, na výlet“). Dle městského soudu tak žalovaný správní orgán postupoval v souladu se závazným názorem Nejvyššího správního soudu. Namítala-li žalobkyně, že u článku a) bylo popsáno zneužívání zpravodajských služeb, je městský soud toho názoru, že stejného účelu mohla dosáhnout i nezveřejněním informací např. o intimním vztahu mezi dvěma sledovanými osobami, které i jmenovala. Městský soud souhlasí s žalovaným, že přestože žalobkyně nezveřejnila jméno a příjmení asistentky Jany Nagyové, byla i tak identifikovatelná pro určitou část veřejnosti.
40. Žalobkyně pouze obecně namítala, že správní orgány provedly test proporcionality ve vztahu k článkům b) a c) pouze povrchně. Následně již blíže neuvedla, v čem konkrétně nedostatečnost spatřovala. V tomto ohledu je třeba s odkazem na již existující judikaturu zdůraznit, že obsah, rozsah a kvalita žaloby předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Městský soud není povinný ani oprávněn za žalobkyni domýšlet její argumentaci. Soud se proto pouze v obecné rovině zabýval otázkou, zda správní orgány provedly test proporcionality, resp. zda se

neodchýlily od závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu. K článkům b) a c) Nejvyšší správní soud usoudil, že převáží zájem na zveřejnění nad zájmem na ochranu soukromí jen ve vztahu ke komunikaci mezi Janou Nagyovou s L. P., ale nikoliv již v komunikaci mezi Janou Nagyovou a její asistentkou. Žalovaný vyloučil z výroku rozhodnutí právě ty části, jež se týkaly L. P. a jeho rozhovoru s Janou Nagyovou a naopak ponechal ty části, ve kterých byl přepsán rozhovor Jany Nagyové a její asistentky, což je v souladu s vyjádřeným názorem. Rovněž ve výroku žalovaný ponechal informaci o vztahu mezi J. P. a A. H., což je v souladu s obecnějším názorem Nejvyššího správního soudu, že „zveřejněním informací byly dotčeny i osoby, jejichž postavení převahu veřejného zájmu neodůvodňovalo“. I části b) a c) tak odpovídaly názoru Nejvyššího správního soudu.

41. K článku d) Nejvyšší správní soud jednoznačně konstatoval, že tento článek neměl být zveřejněn. Namítá-li žalobkyně, že zveřejněné části SMS komunikace byly vytrženy z kontextu a jednalo se o záležitosti veřejného zájmu, není městský soud takovou námitku oprávněn posoudit. Jak bylo výše uvedeno, v tomto řízení již *není prostor pro polemiku*. Zavázal-li Nejvyšší správní soud správní orgány k určitému postupu, se kterým žalobkyně nesouhlasí, správním orgánům nezbyvá než tento postup dodržet a soudy jsou pak oprávněny pouze přezkoumat toto dodržení.
42. O posledním článku e) Nejvyšší správní soud uzavřel, že obsahem tohoto článku je soukromý rozhovor mezi Janou Nagyovou a Petrem Nečasem, ale je z něj patrný výrazný vliv Jany Nagyové na politická rozhodnutí Petra Nečase. Nejvyšší správní soud tak uznal, že se článek týkal soukromých projevů (které je nutno chránit i v případě veřejných osob), ale zároveň z něj bylo seznatelné ovlivňování premiéra České republiky. Žalovaný dle městského soudu v rámci těchto stanovených mantinelů dospěl k závěru, že ty části rozhovoru, jež v největší míře ukazovaly na vliv Jany Nagyové na Petra Nečase (zejména ochota premiéra skončit ve funkci, aby jim práce nenarušovala vztah), bylo možné zveřejnit. Další části již pak byly silně soukromé povahy („Janulko, lásko, není to tak.“, „Myslela jsem, že už jsi opustil tu maloměstskou pózu pantáty“), které dle soudu již nepřinesly nic nového a dalšího k informování veřejnosti. Na soukromou povahu rozhovoru upozornil již Nejvyšší správní soud. Ani v tomto se tak správní orgány neodchýlily od názoru kasačního soudu. Městský soud souhlasí s žalobkyní, že celý článek nesloužil pouze k uspokojení zvědavosti čtenářů a ani soud neupírá funkci tisku jako „hlídacího psa“. Je však toho názoru, že v tomto článku k dostatečnému informování společnosti nebylo nutné zveřejnit článek celý i s pasážemi, jež byly vysoce soukromé povahy.
43. Žalobkyně namítala, že podle rozsudku městského soudu sp. zn. 5 A 138/2014 je pro posouzení zásahu do soukromí relevantní i skutečnost, zda příslušná informace byla v době jejího zveřejnění veřejnosti známa. K obdobné námitce se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku, kde uvedl: „*pojem „zveřejnění“ je obvykle spojován s každým uvedením informace na veřejnost, přičemž z textu zákona nelze vysledovat možnost jiného výkladu. Opakovanost zveřejnění, třeba dílčí, v daném případě může mít vliv pouze při úvaze o výši pokuty.*“ Rovněž dospěl k závěru, že i když o některých informacích byla veřejnost informována ještě před zveřejněním článků žalobkyní, nikdy se nejednalo o úplný přepis odposlechů, jež by obsahoval shora vytykané pasáže. Městský soud vázán tímto názorem Nejvyššího správního soudu tak nemůže seznat námitku žalobkyně důvodnou. Nad rámec uvedeného však soud i souhlasí s názorem žalovaného, že každé opakované zveřejnění určité informace rozšíří okruh příjemců a má odlišný dosah, čímž může dojít k dalšímu

poškození dotčených osob. Soud souhlasí s žalovaným i v tom, že žalobkyně není trestána za formu, kterou zvolila ke zveřejnění daných odposlechů (úplný jejich přepis), ale za to, že zveřejnila i hanlivé projevy, jež zasáhly do cti dotčených osob, či se týkaly soukromí aktérů odposlechů, a zájem na zveřejnění nepřevážil nad zájmem na soukromí dotčených osob. Zveřejnila-li by dané projevy „očistěné“ od výrazů soukromé povahy a urážející cti nad míru nutnou pro informování veřejnosti, nedopustila by se přestupku a nebyla by tak za přestupek uznána vinnou.

44. Žalobkyně rovněž namítla, že není zřejmé, z čeho žalovaný dospěl k závěru o vlivu zveřejněných článků na vývoj a vztah dětí Petra Nečase k němu. Z článků provedených jako důkaz na ústním jednání neplynou tak intimní a konkrétní detaily, jaké byly následně zveřejněny žalobkyní. Dle soudu je zjevné, že je rozdíl mezi tím, když rodiče svým dětem citlivě a v obecné rovině vysvětlí, proč budou dále žít odděleně, a když pak o daných důvodech (i v rozporu s tím, co rodiče řeknou svým dětem) zcela nepokrytě a pejorativním způsobem informují média. Je i představitelné, že děti Petra Nečase mohou mít negativně laděný vztah ke svému otci, dozvěděly-li se z médií, že jeho nová manželka urážela a zesměšňovala (označení „Kiki“) jejich matku. Nehledě na uvedené, i kdyby předsedkyně žalovaného tuto úvahu v žalobou napadeném rozhodnutí neuvedla, neměnilo by to nic na zákonnosti vydaného rozhodnutí, jelikož toto byl pouze další z jiných důsledků protiprávního jednání žalobkyně. Žalovaný ani jeho předsedkyně však tuto úvahu nepřikládali k tíži žalobkyni při určení výše sankce. Uvedení dané úvahy tak nic nezměnilo na právním posouzení ani výši sankce.
45. Žalobkyně v žalobě dále namítala, že se nikdo z dotčených osob nedomáhal ochrany svých soukromých práv. K této námitce se Nejvyšší správní soud již rovněž vyjádřil, když uvedl, že *„správní delikt podle § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů není vázán na návrh dotčené osoby ani na vyšší míru jejího dotčení; reakce dotčených osob by mohly mít význam rovněž pro úvahu o výši pokuty (jistě je rozdíl, pokud osoba dotčená zveřejněním informací z trestního řízení v důsledku tohoto zveřejnění nabude postavení téměř celebrity, nebo pokud naopak utrpí zdravotní újmu, nebo je poškozena v osobním životě či v pracovním uplatnění).“*
46. Namítá-li žalobkyně, že žalovaný při určení výše sankce nezohlednil známost zveřejněných informací a absenci domáhání se ochrany soukromí v občanskoprávním řízení dotčenými osobami, je nutné uvést, že Nejvyšší správní soud správní orgány nezavázal k tomu, aby tato kritéria ve výši sankce zohlednila. Kasační soud uvedl, že tato kritéria mohou mít vliv při úvaze o výši sankce (bod 43 zrušujícího rozsudku: *„Opakovanost zveřejnění, třeba dílčí, v daném případě může mít vliv pouze při úvaze o výši pokuty.“* a bod 44: *„reakce dotčených osob by mohly mít význam rovněž pro úvahu o výši pokuty“*). To však neznamená, že o daných skutečnostech správní orgány musely uvážit jako o takových, jež zvyšují či snižují závažnost přestupku. Nejvyšší správní soud naopak odůvodnění výše sankce prvotního rozhodnutí žalovaného nic nevytkl. Odůvodnění výše sankce prvotního rozhodnutí a nyní přezkoumávaného rozhodnutí je přitom téměř shodné. Dle městského soudu domáhání se ochrany soukromí v občanskoprávním řízení dotčenými osobami nutně neznamená, že tyto osoby nepovažovaly zveřejnění za závažný zásah do jejich soukromí. Je představitelné, že naopak požadavkem na odstranění daných článků či určité anonymizace by na sebe upozornily, což by obnovilo zájem veřejnosti o ně. Tato skutečnost tak neznamená nižší závažnost spáchaného přestupku. Žalobkyně se pak plete, když tvrdí, že správní orgány nezohlednily známost zveřejněných informací. Žalovaný naopak vyhodnotil, že závažnost přestupku

byla snížena vzhledem ke skutečnosti, že věc byla mediálně sledovaná kauza a byla středem zájmu veřejnost (druhý odstavce na str. 19 prvostupňového rozhodnutí).

47. Namítá-li žalobkyně, že uložením pokuty může dojít k tzv. chilling efektu funkce médií a pokuta byla uložena ve velké výši, jedná se o námitky, které žalobkyně nevznesla v podané žalobě ani ve lhůtě dané k rozšíření žalobních bodů. Nad rámec tohoto nutného odůvodnění však městský soud uvádí, že by tyto námitky nebyly důvodné ani v případě jejich včasného uplatnění. Výše bylo prokázáno a vysvětleno, že žalobkyně zveřejnila informace v rozporu se zákonem. Logickým důsledkem takového postupu je uložení sankce. Poukazem na omezení a zastrašení funkce médií se nelze vyhnout odpovědnosti za své protiprávní jednání. K námitce uložení velké pokuty lze poukázat na § 45a odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, dle kterého bylo za jednání žalobkyně možno uložit pokutu od 0 do 5 000 000 Kč. Pokuta ve výši 140 000 Kč je ve výši 2,8 % z maximální možné výše pokuty. Dle městského soudu se tak nejedná o pokutu vysokou.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
49. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. února 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.